

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΥΤΡΟΥ
κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΓΚΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΝ 06.10.2026

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἱεραρχία συνεδριάζουσα, εἶναι ὁ Κανονικὸς τῆς Ἐκκλησίας θεσμός, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τὴν Ἀποστολικὴν Σύνοδον καὶ κεκτημένης τῆς ἀδιακόπου διαδοχῆς τῶν Οἰκουμενικῶν καὶ Τοπικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖες ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἐξέδοντο Τόμους καὶ Δόγματα πίστεως καὶ Κανόνας διοικήσεως.

Κανονικὴν διαδοχὴν δίδει εἰς τὴν παροῦσαν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ κῦρος τῶν Ἀποφάσεων Τοπικῆς Συνόδου. Δι' αὐτὸ καὶ ἐκλήθημεν καὶ παριστάμεθα ἅπαντες μὲ χαρά, μὲ αἶσθημα εὐθύνης καὶ διάθεσιν συμμετοχῆς, μετὰ γνώμης καὶ συμφώνου καὶ ὁμοφώνου Ἀποφάσεων ὑπὸ τὸν φωτισμὸν τοῦ ἐπικαλεσθέντος τῆς ἐναρκτήριου προσευχῆς, Ἁγίου Πνεύματος.

Στὴν συνέχεια, ἐπιτρέψτε μου νὰ προσθέσω καὶ ἀγιογραφικὸ χωρίον ἐκ τῆς Β' Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου, ἐρμηνεία ἀπὸ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου. Γράφει ὁ Ἀπόστολος:

«Σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην».

Εἰς τὴν κλίμακα αὐτὴ ὁ Νικόδημος ἐρμηνεύοντας γράφει:

«Διὰ νὰ γίνετε χριστιανοί, κοινωνοὶ θείας φύσεως, δείξατε κάθε προθυμία ἀναβάσεως τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακας τῶν ἀρετῶν μὲ τὴν χρυσόπλοκον καὶ ἀλληλέκδοτον σειρὰν, διὰ νὰ φθάσετε εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἀγάπης».

Πρῶτο σκαλοπάτι βάζει τὴν πίστιν ὡς θεμέλιον ὅλων τῶν ἀρετῶν. Δεύτερον, τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ καλὰ ἔργα, διότι χωρὶς αὐτὴν ἡ πίστις εἶναι νεκρά. Τρίτον, τὴν γνῶσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, τὴν θεωρίαν καὶ προᾶξιν τῆς ἀρετῆς. Τέταρτον, τὴν ἐγκράτεια σώματος καὶ ψυχῆς ὡς χαλινόν. Πέμπτον δὲ, ἀπὸ τὴν ἐγκράτειαν τὴν ὑπομονήν. Ἐπειδὴ δὲν κατορθοῦται εὐκόλως, διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη ἀπὸ τὴν ὑπομονήν. Ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν. Ἡ εὐσέβεια διαφέρει τῆς πίστεως. Ἡ πίστις εἶναι καθολικότερα, ἡ δὲ εὐσέβεια μικροτέρα. Συμπίπτει δὲ μὲ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν φιλαδελφίαν, καθ' ὅτι ὁ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβῶν, πρέπει νὰ φαίνεται τοιοῦτος καὶ τῶν ἀδελφῶν. Τὴν φιλαδελφίαν ἐνώνει μὲ τὴν ἀγάπην ποὺ εἶναι τὸ τελευταῖο ὄγδοο σκαλοπάτι τῆς οὐρανοδρόμου αὐτῆς κλίμακος. Καὶ ἡ ἀγάπη εἶναι πλήρως ἐντολῶν νόμου καὶ αὐτὴ ἐβίασε καὶ τὸν ἀβίαστον Πατέρα καὶ τὸν μονογενῆ Τοῦ Υἱόν. Ἐκείνου μὲν νὰ δώσει τὸν ἀγαπητὸν Τοῦ Υἱόν, Τοῦτον δὲ νὰ χύσῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων τὸ πολύτιμο Αἷμα Του.

Μετὰ ἀπὸ τὴν σύντομον ἐρμηνεία, ὁ Νικόδημος κάνει μιὰ γενικὴ παρατήρηση καὶ γράφει:

«Ἐὰν ἀποκτήσετε ὅλας τὰς ὡς ἄνω ἀρετὰς διὰ πράξεως, δὲν κινδυνεύετε νὰ ξεπέσετε ἀπὸ τὴν κλῆσιν τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς θέλετε καθαρίσει τοὺς ὀφθαλμούς, ἵνα βλέπωσι τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ».

Ἐπομένως ἀναμαρτησία, δυσκινησία καὶ ἀκίνησία πρὸ τοῦ κακοῦ, ἀκολουθεῖ ἐκείνους ποὺ ἀναβαίνουν τὴν κλίμακα καὶ τελειωθοῦν διὰ πράξεως καὶ θεωρίας.-

Καὶ ὡς ἐκείνη